

om kontinu de werkwillegheid van alle werklozen die een uitkering trekken, te testen. Er worden in bepaalde gewesten honderden werklozen gestuurd naar bepaalde examens waar één job te begeven is. Steeds opnieuw baseren de RVA-inspecteurs zich op het oordeel van de patroon in kwestie of de dopper nog wel 'arbeidswillig' genoeg is. Sancties omwille van 'het weigeren van een passende betrekking', of 'langdurige werkloosheid' e.d. zijn allen terug te voeren tot het testen van werklozen of ze werkwilleg zijn, en dit terwijl er geen werk is voor bijna één miljoen mensen in dit land! Heel de werkloosheidsuitkering, alsmede de andere onderdelen van de sociale zekerheid, dienen te worden losgekoppeld van gepresteerde arbeid. De huidige RVA-politiek maakt de werklozen schizofreen en is verantwoordelijk voor de massale doppersziekte. Alle doppers moeten continu op zoek naar een job, terwijl enkel de RVA en de verantwoordelijke minister geen weet lijken te hebben van de economische realiteit. Elke vorm van sanctie omwille van het feit dat het betrokken individu geen werk kan vinden is totaal uit den boze. De 'afschaffing van stempelcontrole' is de eerste prioriteit van de Werklozenvakbond. De werklozen zullen hier frontaal de konfrontatie dienen te zoeken met het Verbond van Belgische Ondernemingen, die zich binnen het beheerskomité van de RVA als enige verzet tegen die afschaffing. Men moet de werkloosheid zo vervelend mogelijk maken, zegt het patronaat, dan zullen de werklozen meer inspanningen leveren om werk te vinden!

Naast de toekenning van een menswaardig inkomen aan eenieder die niet leeft van een arbeidsinkomen, en naast een volledige herziening van de werkloosheidsreglementering, dient er vanzelfsprekend meer tewerkstelling te worden gecreeërd. Er dient een 'volledige tewerkstelling' te worden gerealiseerd, in die zin dat er werk dient te zijn voor iedereen die wenst te werken. Tegelijk wordt hiermee bedoeld dat de aard van het werk in overeenstemming moet zijn met hetgeen iedereen wenst, wat o.m. ook het creëren van ruimte inhoudt voor diegenen die coöperatieven e.d. willen uitbouwen. Dat dit enkel kan gerealiseerd via een radicale en plots doorgevoerde arbeidsduurvermindering is vrij duidelijk. Het is hoogst te betwijfelen of het afgesloten interprofessioneel voorakkoord, dat een beslissing over de 3duren-werkweek doorverwijst naar de paritaire komités, enig soelaas oplevert inzake tewerkstelling. Dat er t.a.v. de werklozen niet veel bekommernis aanwezig is geweest tijdens de genoemde onderhandelingen bewijst navolgend citaat m.b.t. de aanwending van de 1,5% van de loonmassa: 'Het doel kan niet zijn de opbrengst van de produktiviteitsstijgingen grotendeels te besteden aan lonnsverhogingen voor de actieve werknemers (zoals gesteld in het voorakkoord); wel moeten zij besteed worden aan maatregelen van effectieve solidariteit onder alle werknemers, werkenden én werklozen, waarbij de bestaande werkgelegenheid gevrijwaard wordt en nieuwe arbeidsplaatsen geschapen worden', aldus Alfred Delourme in De Werker (ABVV-blad) van 21/7 jl. Waar gepraat wordt over het lot van werklozen, lijkt het meer dan ooit logisch dat ook zijzelf aan die onderhandelingstafels aanwezig zijn!

Maurits Mortier

Vakbond

Op zaterdag 25 augustus heeft in Antwerpen een voorbereidende vergadering voor de oprichting van een werklozenvakbond plaats. Die oprichting zou half september moeten plaatsvinden.

In Gent vond eerder deze maand reeds een eerste contactdag plaats, waarop echter evenveel argumenten tegen als voor een eigen werklozen-groepering werden geopperd.

Ook in Nederland werden vorige zomer pogingen gedaan om de werklozen en uitkeringsgerechtigden te groeperen. Om allerlei redenen kwam dit initiatief echter niet zo goed van de grond.

Op de vergadering in Antwerpen

(Elcker Ick, Breughelstraat 31, om 14 uur) zal gediscussieerd worden over het programma en de organisatie van de vakbond.

De initiatiefnemers zijn van oordeel dat de eisen van de werklozen te herleiden zijn tot volgende punten:

1. een volwaardig inkomen voor de werklozen.
2. tewerkstelling voor wie dat wenst.

3. ontmanteling van de RVA als repressief georganiseerde overheidsinstantie, die sinds enkele jaren de allure van een onafhankelijke politiedienst heeft aangenomen.

3. stopzetten van de algemeen maatschappelijke discriminatie ten aanzien van de werklozen.

Op die vergadering wil men ook een motie voor het afschaffen van de stempelcontrole opstellen. Er zal beraadslaagd worden over mogelijke acties (eventueel een betoging, een harde uitval naar het Verbond van Belgische Ondernemingen, het onder druk zetten van de leden van de betrokken Kamerkommissie enz.).

Belangstellenden kunnen terecht voor verdere inlichtingen op Postbus 20 van de Werklozenvakbond, 3000 Leuven. Daar kunnen ook affiches en stickers besteld worden (rekening nummer 001-1472082-86).

WERKLOZENVAKBOND

Postbus 20, 3000 LEUVEN

001-1472082-86

Leuven, 21 augustus 1984

Geachte,

Om de vergadering van de Werklozenvakbond van zaterdag e.k. 25 augustus om 14h in Antwerpen (Elcker-lyc, Breughelstraat 31-33) in optimale omstandigheden voor te bereiden sturen we U dit kleine dossier op. Het bevat een aantal teksten die zeer wel nuttig zullen zijn tijdens deze - toch wel erg belangrijke - vergadering. De vergadering is erg belangrijk omdat het de Werklozenvakbond ruggegraat en structuur moet geven. Zoals reeds gesteld in de uitnodigingsbrief tot deze vergadering worden diegenen die de eigenlijke vergadering nog wat willen voorbereiden geïnviteerd om die dag reeds om 13h aanwezig te zijn.

Wat vindt U in dit dossiertje? Een herschikte agenda voor de komende vergadering (blz. 2); één overzicht van het feiten- en discussiemateriaal m.b.t. de afschaffing der stempelcontrole en invoering der arbeidskaart waarover reeds een tijd sprake (blz. 3). Dit pakket informatie resulteert op blz. 7 in een voorstel tot motie ter afschaffing van de stempelcontrole en tegen de invoering van de arbeidskaart. Vervolgens volgt een summier overzicht van wat inhoudelijk aantreffen in de 27 brieven die reeds binnengleden in onze postbus. (blz. 9) Op blz. 10 is er een situatieschets van de actuele stand onzer boekhouding. Op blz. 11 is er een tekst die onze houding, onze identiteit t.a.v. de traditionele vakbonden wil resumeren. Die tekst is natuurlijk voor amendering vatbaar. Tenslotte is er op blz. 12 nog een recent persknipsel over de Werklozenvakbond uit De Standaard.

Iedereen die niet in Antwerpen aanwezig kan zijn ontvangt het verslag van die vergadering. Verdere verzendingen zullen van dan af echter bepaald worden door financiële mogelijkheden en die zijn op dit ogenblik allesbehalve schitterend. Wellicht - en dat leest u in het volgend verslag - zal volgende briefwisseling van onzentwege afhan-

UIT:
DE STANDAARD
18/8/84
bl. 2

kelijk gemaakt worden van een individuele bijdrage.

Hopelijk tot in Antwerpen!

Maurits Mortier

o o o o o

Herschikte agenda voor de vergadering van 25/8 in Antwerpen

13h Voorbereidende bijeenkomst om een en ander verder uit te diepen. Bedenkingen bij de agenda e.d.

14h(stipt!) De naam Werklozenvakbond. Is er behoefte aan een nieuwe (definitieve) naam? Welke voorstellen zijn er?

14h20 Discussie m.b.t. de voorgestelde motie ter afschaffing van de stempelcontrole en tegen de invoering van de arbeidskaart.

Welke acties voeren we ter ondersteuning van deze eisen?

- prikacties t.a.v. betrokken instanties
- tekststafliche
- perskonferentie (met ook voorstelling van de werklozenvakbond)
- opsturen van eisen naar politici, leden van bevoegde parlements-kommissies e.d.
- enz...

15h10 Start van globale najaarscampagne onder het motto 'Stop de oorlog tegen de werklozen.'

- een betoging in het najaar
- samenstellen van een globaal dossier die de discriminatie en onderdrukking t.a.v. de werkloze weergeeft
- een strijddag in het najaar i.s.m. Werklozen In Koördinatie
- opstellen van een concreet eisenpakket (cfr. afschaffing stempelcontrole)

15h50 Pauze

16h00 Het organisatorisch aspekt van de Werklozenvakbond

- afspraak om maandelijks éénmaal een algemene vergadering te houden telkens in een andere stad
- worden er vaste bijdragen geheven op het verzenden van verslagen en dossiers? voeren we een ledenstatuut in?
- streven we naar een vast secretariaat ergens te lande (bv. Leuven) kunnen we geld vinden om iets te huren
- richten we een stuurgroep op die tussen de maandelijks vergaderingen hebben de leden van die stuurgroep een wisselend karakter?
- verdere suggesties terzake?

17h00 Slot van de vergadering. Afspraken voor de volgende keer.

o o o o o o o o o o o

WERKLOZENVAKBOND

Postbus 20, 3000 LEUVEN

001-1472082-86

VOORSTEL TOT MOTIE TER AFSCHAFFING VAN DE DAGELIJKSE STEMPELCONTROLE EN TEGEN DE INVOERING VAN DE ARBEIDSKAART.

Vorgelegd aan de vergadering van de Werklozenvakbond op 25/8/1984

Ter inleiding

Sedert een tweetal ^{jaar} hebben bepaalde bewindvoerders in dit land, m.n. Minister van Arbeid en Tewerkstelling Hansenne en Minister van Sociale Zaken Dehaene, het een aantal keren gehad over de afschaffing van stempelcontrole. De dagelijkse stempelcontrole zou kunnen vervangen worden door een wekelijkse, bij de invoering van de arbeidskaart - of als u een mooiere naam verkiest de sociale zekerheidskaart. Deze kaart zou een efficiëntere controle op het zwartwerk door werklozen mogelijk maken. Nu de tekst van wetsontwerp nr. 942 voorligt ter invoering van die 'sociale zekerheidskaart' en eerstdaags door het parlement zal worden goedgekeurd, wordt daarin niets voorzien over de stempelcontrole. In het nu volgend dossiertje maken we eerst een round-up van de gebeurtenissen terzake gedurende de jongste twee jaren, met een summier overzicht van de discussie terzake. Ter afsluiting poneren we dan de motie ter afschaffing van de dagelijkse stempelcontrole en tegen de invoering van de arbeidskaart.

Vooraf nog even erop wijzen dat België in EEG-verband het enige land is dat de dagelijkse stempelcontrole voor werklozen heeft gehandhaafd. In Luxemburg geschiedt de stempelcontrole wekelijks, in Italië, Nederland, Denemarken, Ierland en Griekenland is de controle maandelijks en Frankrijk en Verenigd Koninkrijk verrichten een controle om de veertien dagen. In West-Duitsland is er een systeem 'per oproep'.

Feitenmateriaal.

Op 7/8/82 maakte Minister Hansenne bekend dat tegen 1/1/83 de dagelijkse stempelcontrole kon worden afgeschaft. De Minister gaf toe dat de dagelijkse stempelcontrole het zwartwerk niet kan beteugelen en hiervoor wordt de arbeidskaart ingevoerd. 'In het najaar zou elke werknemer een arbeidskaartje ontvangen, een soort bankkaart met de naam en de nummers van de sociale zekerheid en de identiteitskaart. Wie werkt heeft die kaart, net als zijn identiteitskaart op zak. Wie werkloos is moet zijn kaart bij de RVA inleveren, een absolute voorwaarde om vergoedingen te trekken. Voor de sociale inspectie wordt de controle op de werven en in de bedrijven gemakkelijker. Wie geen kaart kan voorleggen, is als zwartwerker verdacht.' Hansenne zei dat terzake in de regering een prinsesakkoord bestond en dat de sociale partners in het beheerskomitee van de RVA er niet tegen zijn. Met de arbeidskaart kunnen volgens de Minister 2000 zwartwerkers worden opgespoord, wat een besparing zou opleveren

van 0,4 miljardBF.

Op 14/9/82 blokkeert De Standaard op de voorpagina dat het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO) het behoud van de dagelijkse stempelcontrole eist. 'Op het beheerskomitee van de RVA stelde de vertegenwoordiger van de werkgevers dat, om psychologische redenen en onafhankelijk van de invoering van de kaart, de gemeentelijke stempelcontrole moet behouden blijven. Naast die stempelcontrole kunnen andere (nog te precizeren) maatregelen getroffen worden tegen het sluiwerk. Als men ervan uitgaat dat die dagelijkse stempelcontrole lastig en vervelend is, zei de patronale woordvoerder, dan heeft zij meteen het voordeel de werklozen aan te zetten persoonlijke inspanningen te leveren om werk te vinden. En hij was er tot slot van overtuigd dat de afschaffing van de dagelijkse stempelcontrole moeilijk zou aanvaard worden door de actieve bevolking.'

Op 8/4/83 blijkt dat er vooralsnog niets zal in huis komen van de genoemde afschaffing, Integendeel! Uit een krantenbericht in De Morgen blijkt dat een deel van de ongeveer 60.000 gedeeltelijke werklozen straks ook zal moeten dagelijks stempelen. In plaats dat er een beweging is naar minder stempelen, worden heden nieuwe groepen werklozen door de stempelplicht getroffen.

In een artikel in De Standaard op 10/4/1984 wordt gesproken van een ontwerp van Hansenne ter invoering van de arbeidskaart. In de Memorie van Toelichting bij dit ontwerp staat o.m. te lezen dat 'de controle en speciaal de dagelijkse stempelcontrole niet langer voldoende waarborgen biedt en evenmin nog een afschrikkend effect heeft, terwijl die loutere formaliteit vaak pijnlijk overkomt voor de betrokkenen'. Het artikel maakt melding van een publieke stellingname van Minister Dehaene waarbij die zegt dat de invoering van de sociale zekerheidskaart de opheffing van de dagelijkse stempelcontrole veronderstelt.

Op 8/6/84 maakt De Morgen melding van het feit dat het wetsontwerp over de 'sociale zekerheidskaart' door de kamerkommissie van Sociale Zaken werd goedgekeurd. Opgemerkt wordt dat er in het ontwerp geen sprake is van de vooropgestelde afschaffing van stempelcontrole. Amendementen van de oppositie om die af te schaffen werden door de meerderheidspartijen systematisch verworpen. 'Vooral onder druk van Minister van Justitie, Gol, die zich verzette tegen die koppeling, rept het wetsontwerp van de regering, dat in de Kamerkommissie voor Sociale Zaken werd goedgekeurd, met geen woord over die stempelcontrole, zodat ze dus integraal behouden blijft.' Alleen CVP-parlementslid Miet Smet zou zich bij de stemming over genoemde amendementen van de oppositie hebben onthouden.

Op 13/6/84 maakt De Morgen andermaal melding van een publieke stellingname van Minister van Sociale Zaken Dehaene, waarbij deze vindt dat 'men helemaal niet moet wachten tot het algemeen invoeren van de arbeidskaart, om de dagelijkse stempelcontrole te versoepelen tot wekelijks doppen'.

Op 28/6/84 is er een opmerkelijke motie gestemd door de gemeenteraad van Turnhout. Unaniem werd in de motie gesteld dat 'de dagelijkse controle door de werklozen als een zinloze vernedering wordt beschouwd en dat uitgerekend de slachtoffers van de crisis tot zondebok worden

gemaakt. 'De afschaffing van de dagelijkse controle kan ook een aanzienlijke besparing van kosten en tijd betekenen voor de gemeentelijke ambtenaren. De controle beantwoordt in het geheel niet aan het vooropgestelde doel nl. het bestrijden van het zwartwerk. De dagelijkse controle bemoeilijkt eerder het zoeken naar werk, dan dat het stimuleert.' Ook werd aan de motie een stellingname toegevoegd tegen de invoering van de arbeidskaart, omwille van de problemen op vlak van privacy die hierdoor gesteld worden.

Op 10/8/84 maakt het ACV-bestuur op de voorpagina van de Volksmacht bekend dat 'bij de invoering van het wetsontwerp over de 'sociale zekerheidskaart' de afschaffing van de dagelijkse stempelcontrole een prioritaire voorwaarde' is. T.a.v. die arbeidskaart wordt een waslijst van bedenkingen bekendgemaakt. De kaart moet neutraal zijn, d.w.z. dat er enkel vermelding mag zijn van essentiële gegevens (naam, voornaam, geboortedatum en nationaal registernummer). Andere vragen zijn: wie zal de geschillen regelen? moet sluiwerk niet in eerste instantie bij de werkgevers bestreden worden, in plaats van bij de werknemers? er moet een nieuwe definitie komen van 'toegelaten arbeid' is... Ook moeten de sancties voor werkgever en werknemer gelijk zijn; de kaart mag ook zeker niet afgegeven worden aan de werkgever (als hij ze verliest, niet wenst terug te geven...)

Standpunten in de discussie.

* Op 10/5/1979 werd voor het weekblad Humo Dhr. Albert Schoofs geïnterviewd door o.m. de toen beruchte Werkloze Willy. M.b.t. de stempelcontrole stelt deze dat 'hij dagelijks van Sint-Truiden komt en om half zeven 's morgens vertrekt en om half zeven ook pas terug thuis komt. Dat is ook moeilijk en ik doe dat door weer en wind.' 'Onlangs hebben de werklozen twee dagen vrijstelling van stempelcontrole gekregen omdat het zo'n slecht weer was en het zozegd te glad was om buiten te komen. Ik heb daar begrip voor, hoor, al is er veel kritiek op die maatregel gekomen, maar wie moest wel door dat weer? Wij, die werken! Ik moest twintig minuten te voet door de sneeuw naar het station. In mijn straat was er nog niemand doorgewandeld...' *ALVIN SCHOOF*.

* Op 31/8/81 maakte De Morgen een interne 'schocktherapie-nota' bekend van het CEPIC, studiecentrum van de PSC. In deze nota werd o.m. voorgesteld de werklozen te verplichten om net als het gemeentepersoneel 7 uren per dag of 35 uren per week aanwezig te zijn op het gemeentehuis met enkele controles per dag. Dat zou moeten leiden tot de uitsluiting uit de werkloosheid van de zwartwerkers en zij die overdag het huishouden doen, aldus de nota.

* Elke actieve Belg was in 1980 goed voor zo'n 126.000 Bf 'zwart werk'. Voor elke 100% officiële activiteit staat er zo'n 15% zwart werk. (DM, 18/8/82) In DS verscheen een merkwaardig artikel waarbij gesteld werd dat 'sociale inspecteurs na onderzoek bekendmaken dat de werklozen slechts één procent van het totaal zwartwerk voor hun rekening nemen'. 'In tegenstelling tot gepensioneerden, tijdelijke werklozen, en andere soorten zwartwerkers lopen enkel de volledig werklozen bij een eventuele controle echt gevaar, omdat zij -toeval- lig aan het werk - hun stempelkaart bij zich moeten hebben, geannuleerd en geparafeerd door de werkgever.' 'Om die reden halen de sociale inspecteurs hun schouders op voor het arbeidskaartje. Wellicht een geschikt middel om de dagelijkse stempelcontrole te kunnen afschaffen, commentariëren zij, maar helemaal geen methode om, in het raam van

de verdeling van de beschikbare arbeid, de illegale arbeid te bestrijden. Men controleert nog maar eens de werklozen, niet de 99% zwartwerk die door anderen worden verricht.' In het tijdschrift Panopticon (januari 1983) stelt een ambtenaar Inspectie Sociale Wetten, Guy Loenders, dat 'voor 'de werkgever die uitgaat van een reële kosten-baten analyse de strafdreiging inzake zwartwerk alle effectiviteit verloren heeft. De lage boetes kunnen, in vergelijking met de hoge winstmarges niet anders anders gezien worden dan als een positieve bekrachtiging van zwartwerk.'

* In een recente diskussietekst van de Liga voor Mensenrechten, ondertekend door John De Wit en Lode Van Outrive, worden volgende argumenten gegeven tegen het behoud van de dagelijkse stempelcontrole. 'De dagelijkse stempelcontrole is een schending van het recht op arbeid en dus van artikel 6. Het is namelijk zo dat de Belgen die van dit recht geen gebruik kunnen maken, omdat geen betrekking vakant zijn, hiervoor extra worden gestraft. Hier wordt de burger gesanktionerd omdat de staat en het privé-initiatief te kort schieten. De verplichte stempelcontrole mist bovendien zijn eigenlijke doelstelling, namelijk het bestrijden van het sluitwerk. Ten derde bemoeilijkt de dagelijkse stempelcontrole het zoeken naar werk: in economisch moeilijke tijden is het van groot belang relaties te kunnen leggen teneinde aan de weet te komen waar passende betrekkingen zijn. Dit proces wordt erg bemoeilijkt door het feit dat de dagelijkse stempelcontrole het kwasi onmogelijk maakt om afspraken te maken. Zij is dus dysfunctioneel naar het vinden van werk toe. Vervolgens vertroebelt de dagelijkse stempelcontrole ook het vrijwilligerswerk. Doordat het mogelijk wordt de 'vrijstelling van stempelcontrole' als gunst te hanteren voor mensen die zich vrijwillig engageren in organisaties van algemeen nut, wordt de echte vrijwilligheid vertroebeld. Deze organisaties krijgen een soort van sanktiemogelijkheid tegenover hun vrijwilligers en dat lijkt ons niet erg gezond. (Nieuwsbrief Liga mei 1984)

* In dezelfde tekst van de Liga worden volgende 2 argumenten aangehaald tegen de invoering van de arbeidskaart. Er is niet geweten welke gegevens de kaart zal bevatten, wat dus een mogelijke schending van de privacy impliciert. Bovendien is deze kaart een heruitgave van het 19de eeuwse werkboekje, en lijkt het ongepast dat een werkgever volledig op de hoogte is van alle stappen en misstappen die iemand in zijn professionele carrière heeft gezet.

* In Doppers-Info, krant van de ABVV-werklozenwerking Antwerpen worden volgende argumenten gegeven tegen de invoering van de arbeidskaart (juli 1984): het feit dat de patroon de arbeidskaart van de werknemer in zijn bezit kan houden versterkt de patronale druk op de werknemers. Voor wat betreft de inhoud van de kaart is er enkel voorzien dat deze kaart geen enkel gegeven zal mogen bevatten i.v.m. het beroepsverleden en gezinstoestand van de betrokkenen. Wat wel kan is bv. het syndikaal lidmaatschap... of bv. de tegen de werknemer in het verleden genomen administratieve sankties. 'Dat de arbeidskaart een betere bestrijding van fraude met de sociale zekerheid mogelijk zal maken is overigens larie. Het

zal inderdaad volstaan dat men zijn kaart verloren heeft en een nieuwe aan te vragen, om in het bezit te zijn van twee arbeidskaarten, waarbij het ene dient voor het werk en de andere kan worden ingeleverd bij de sociale zekerheidsinstelling...' aldus Joris Derre.

* 'In het stempellokaal van de stad Leuven zijn deze winter plots een hoop verbodsbepalingen opgehangen: er moet absolute stilte heersen, er mag niet gerookt worden en er mogen geen kinderwagens binnen. Vooral het eerste en het laatste is voor vrouwen met kinderen erg lastig.' (DM, 17/7/79) 'Die mensen moeten eens in de rij komen staan. Horen hoe we afgebluft worden of behandeld als papkinderen. De sfeer in het stempellokaal is soms onhoudbaar. Er zijn mensen die de manie hebben om andere schrik aan te jagen. De jongste dagen staan ze te roepen dat alle getrouwde vrouwen geschorst gaan worden...' (DS, 25/11/1980) 'Dat dagelijkse stempelen is een verschrikking, dat is zuivere diktatuur. In dit land word je als werkloze getreiterd. Ik ben echt geen moeilijk man, maar ik heb toch niet bijja dertig jaar voor mijn werkloosheidsuitkering betaald om nu zo te worden behandeld!' (NRC-Handelsblad 3/3/81) Afijn die verhalen ondervinden veel werklozen vaak zelf dagelijks aan den lijve...

Voorstel tot motie.

De Werklozenvakbond eist de onmiddellijke afschaffing van de dagelijkse stempelcontrole, in die zin dat de stempelcontrole volledig wordt afgeschaft - geen wekelijkse, maandelijkse... Wij eisen dat de discussie over de afschaffing van de stempelcontrole en deze over de invoering van de arbeidskaart volledig gescheiden wordt, en kanten ons volkomen tegen de invoering van dergelijke kaart.

Sinds twee jaar wordt door de Ministers Dehaene en Hansenne voortdurend verklaringen afgelegd dat de stempelcontrole zal worden afgeschaft. Nochtans is tot op heden geen enkel wetgevend initiatief terzake genomen, zodat dergelijke verklaringen enkel kunnen geïnterpreteerd worden als zoethouders t.a.v. de werkloze bevolking, ten einde deze sociale groep met loze verklaringen rustig te houden. Wij eisen dat de betrokken ministers en andere bewindvoerders hun bedrieglijk spel onmiddellijk stopzetten, en dat er terzake onmiddellijk een reëel initiatief genomen wordt.

De stempelcontrole heeft geen enkele andere betekenis dan deze waaromtrent het VBO (Verbond van Belgische Ondernemingen) ronduit vooruitkomt nl. een psychologische sanctie t.a.v. de werklozen. In essentie komt het daar op neer dat men het de werkloze bevolking zo lastig mogelijk wil maken, om te bekomen dat deze naar werk blijft zoeken. Het lijkt ons dat in het RVA-beheerscomité het vooral het VBO is dat de afschaffing tegenhoudt, en hierin binnen de regering een woordvoerder vindt in de persoon van Justitieminister Gol.

Wij werklozen zijn die dagelijkse vernederende toestanden ronduit beu en eisen de onmiddellijke afschaffing ervan. Het is een absolute schande dat mensen op een dergelijke manier gesanktionerd worden omdat de verantwoordelijke instanties het laten afweten inzake werkverschaffing. Aan de huidige massale werkloosheid hebben allerminst de werklozen enige schuld, Nochtans doet het beleid, en

het VBO voorop, alsof aan de stempellokalen zich de werkelijke zondaars bevinden.

Studies hebben uitgewezen dat het alderminst de werklozen zijn die verantwoordelijk zijn voor het zwartwerk dat in zijn totaliteit geschat wordt op 15% van 's lands economie. Werklozen zijn naar verantwoordelijk voor 1% van dat zwartwerk, en dit terwijl men zowel inzake sanctionering, als inzake het vervolgingsbeleid, alle aandacht richt op de werklozen. We verwijzen naar studies in de toelichting bij deze motie die aantonen dat werkgevers alderminst te vrezen hebben voor sanctionering inzake zwartwerk door hen georganiseerd.

De discussie over de arbeidskaart moet volledig gescheiden worden van de afschaffing van de stempelcontrole. Het doel van de arbeidskaart is een controle op het zwartwerk, omdat de uitwegen nog veel te groot zijn. Enerzijds heeft het systeem geen enkele vat op de 99% zwartwerk gepleegd door niet-werklozen, anderzijds kan elke werkloze zich gemakkelijk 2 arbeidskaarten aanschaffen - door te vertellen dat hij de eerste verloren heeft. Het enige effect van de invoering van de arbeidskaart zal zijn, dat de werkende bevolking permanent zal kunnen gecontroleerd worden. Het is immers niet zo belangrijk wat op de arbeidskaart zelf staat - op een bancontactkaart staat immers ook nauwelijks iets op, -maar wel welke informatie er via de computers over je persoon kan worden opgeroepen. Over deze tweede reeks informaties heeft niemand enige controle. We gaan mogelijk naar een toekomst waarbij elke werkgever zijn computer heeft aangesloten op een net, waar hij elke informatie over werknemers kan oproepen met de arbeidskaart (in de vorm van een magnetische bankkaart) erin dumpt... Het is overduidelijk dat bij aanwerving dit soort informatie uiterst bruikbaar is. Ook bij stakingen kan men er met de arbeidskaart direkt diegenen uithalen die potentieel gevaarlijk zijn. Binnen de huidige stand van het ontwerp kan elke werkgever eisen dat de arbeidskaart van de werknemer in zijn bezit komt, wat de druk op de werknemer nog vergroot aangezien de arbeidskaart mogelijk niet zal teruggegeven worden. En wat dan?

WERKLOZENVAKBOND 25/8/1984

BERICHTEN UIT DE POSTBUS!

Op dit ogenblik zijn er in de Postbus al 27 brieven binnengelopen. (dinsdag 21 augustus) Hiernavolgt een summier overzicht van de interessantste suggesties die werden gedaan via deze briefwisseling. Er worden -om begrijpelijke redenen - geen namen vermeld bij de brieven, en het nummer waarmee elke tekst aanvangt verwijst naar de nummer die de brief draagt in onze map, die voor elke medewerker inkijkbaar is.

01. Met het WIK (Werklozen In Koördinatie) werken wij op dit ogenblik naar een 'dag van de werklozenwerkingen' in het najaar (eind november) waarop een aantal gemeenschappelijke knelpunten zullen besproken worden, o.a. samenwerking met vakbond, verhouding ateliers-komitees enz... Voorbereidend willen we een soort busreis organiseren van werkl.werkingen naar andere interessante werkingen, waarop voorbereidende discussies gebeuren. Samenwerking op dit vlak is dus wenselijk.

09. Het oprichten van een werklozenvakbond lijkt mij in deze krisistijd noodzakelijk. Alleen zij hebben hun problemen aan de lijve ondervonden. Terwijl de begunstigden, de geplaatsten zich niet bekommeren om ons lot.

13. Er zijn in overheidsdienst 50 à 60.000 gegadigden van meer dan 55 jaar die hun loopbaan willen beëindigen (meer dan 35 jaar dienst). Zij vragen 50% van hun wedde (dus minder dan hun normaal pensioen). De andere 50% zou de beginwedde uitmaken van 50 à 60.000 werklozen die ter vervanging kunnen aangeworven worden. De regering zou aldus een boni realiseren van 50 à 60.000 uitkeringen met nog wel afrok van de bijdragen voor sociale zekerheid omdat de ambtenaren nog niet pensioengerechtig zijn, dus weddetrekkenden blijven.

22. Enkele tips voor de vergadering van 25/8/84. Wordt de agenda niet beter ingedeeld in drie delen? 1. Inhoudelijk 2. Naar actie toe 3. Organisatorisch. Het organisatorisch lijkt mij het voornaamste omdat alles informeel is totnogtoe. We kunnen niet serieus naar buiten treden als er niet meer duidelijkheid is op dit vlak. Hetzelfde voor de inhoudelijke zaken. Men kan aannemen dat het nog wat vroeg is om tot een duidelijke organisatie te komen, maar dan moet men ook met de konsekventies rekening houden kwa actie en programma. Vooraan moet een duidelijk lidmaatschap staan, dat een vaste relatie schept tussen de organisatie en de werkloze. Een minimumbijdrage kan bepaald worden.

Het beleid wordt bepaald door de algemene vergadering van de leden, die elke maand gehouden wordt, als algemene regel. Deze vergadering stelt een centrale stuurgroep aan, die het dagelijks bestuur waarneemt en alle opdrachten vervult die de algemene vergadering opdraagt. De stuurgroep moet normaal een of zelfs meermalen in de week samen komen indien de omstandigheden dit vragen. De leden van deze stuurgroep moeten veel tijd en energie kunnen vrijmaken voor deze taak. Vanuit deze absolute minimum-structuur kan de rest organisatorisch worden aangevuld: sekretariaat, dokumentatiecentrum,

dienstverlening (een aantal advocaten zijn zeker bereid hieraan gratis mee te werken), public relations, regionale werking, delegaties naar beleidsinstanties toe, financiële, snelle re-akties...

Best nog wat wachten met VZW. Deze formule wordt door de vakbonden vermeden omdat zij de organisatie kwetsbaar maakt.

23. Onze organisatie, het Onafhankelijk Verbond voor Sociale Aktie, i.s.m. met het Algemeen Onafhankelijk Sydnikaat, heeft reeds in de jaren '30, toen er ook veel werklozen waren, steeds een oproep gedaan voor de oprichting van een vakbond, zoals die thans door U betracht wordt. Wij menen in deze oproep de noodzaak te kunnen onderschrijven voor kontaktopname, zodat wij, met U, duizenden artikelen in ons archief kunnen raadplegen i.v.m. de strijd die geleverd werd en nog wordt voor de belangen der werkzoekenden.

27. Persoonlijk vind ik de discussie rond 'binnen dan wel buiten de vakbond' een steriele vraag. De mate waarin werklozen zich organiseren kan alleen de werkenden ten goede komen. Momenteel immers kunnen werkenden eindeloos geïntimideerd worden door hun bazen en bevocht door hun vakbond, juist omdat het alternatief voor werken (nl. ongeorganiseerd werkloos zijn) zo totaal politiek onmondig is. Zelf sta ik dus zeer zeker achter een werklozenvakbond, mits daarin ook aandacht is voor ideeën van vrijstelling van loonarbeid als positieve waarde. Daarnaast zie ik als één der eerste taken van de werklozenvakbond om bestaande, partij-onafhankelijke groepen en individuen in contact te brengen met elkaar.

o o o o

BOEKHOUDING WERKLOZENVAKBOND 22/8/1984

INKOMSTEN:

Stickerverkoop:	3825
Steunstortingen:	4800
Omhalingen op vergaderingen:	580
	<u>tot: 9205</u>

UITGAVEN:

Postbus:	700
Stickers:	2685
Affiches:	2892
Pamfletten:	2010
Telefoon:	250
Allerlei: (verzending, kopies...)	4363
	<u>tot: 12790</u>

TOTAAL DEFICIT: 3583

WERKLOZENVAKBOND

Postbus 20, 3000 LEUVEN

001-1472082-86

Diskussietekst m.b.t. relatie Werklozenvakbond - traditionele vakbonden.

In DM van 3/8 noemt Jef Maes van de Werklozenwerking ABVV de oprichting van een afzonderlijke werklozenvakbond een 'gevaarlijke evolutie'. 'Hiermee wordt de ideale omstandigheid geschapen om de twee groepen - werkenden en werklozen - tegen mekaar uit te spelen', aldus Maes. Het komt me voor dat dit soort argumenten in het verleden steeds gebruikt zijn door een overkoepelend orgaan, als een onderdrukte groep besloot zichzelf te organiseren en specifieke eisen te stellen op basis van de eigen onderdrukking. Wat hebben de feministen in het begin van de jaren zeventig niet allemaal moeten horen van de linkse mannen, die het toch allemaal zo goed meenden met hun eisen! Hoe dieper we in het oerwoud van de economische crisis verdwalen, hoe scherper zich het probleem stelt voor de groep van ± 1 miljoen mensen die werkloos zijn, in die zin dat zij niet leven van een loon uit arbeid maar van een vervangingsinkomen, zij het een werkloosheidsuitkering, zij het een OCMW-uitkering. De repressie die zij dag in, dag uit van de betrokken overheidsinstellingen ervaren, zij het vanwege de RVA of het OCMW, neemt met de dag toe, naarmate de economische crisis meer werklozen afscheidt en de overheid zich geconfronteerd weet met een steeds groeiend deficit. Sinds de toenmalige Minister van Arbeid en Werkstelling, de SP-er De Wulf in september 1980 een brief stuurde aan de administrateur-generaal van de RVA, dhr. André, waarin hij meldde dat de toenmalige regering bij het opstellen van de begroting rekening heeft gehouden met een strengere controle op de werklozen en dat het 'haar wens is dat de reglementen ernstig worden toegepast' is het aantal sancties uitgesproken door de RVA-inspecteurs zowel in aantal, als in duur steeds blijven toenemen. Elke uitkeringsgerechtigde werkloze, zowel als elke OCMW-steunttrekkende, verkeert thans in een acute bestaansonzekerheid zowel inzake financiële inkomsten, als inzake rechtszekerheid. Het K.B. van 20/12/1963 dat de huidige werkloosheidsreglementering omvat, kwam tot stand in een tijdvak dat er nauwelijks sprake was van werkloosheid en dat begrippen als 'langdurige werkloosheid', 'weigeren van een passende betrekking' enz... vrij uitzonderlijk waren. Temidden van de akute acute bestaansonzekerheid hebben werklozen het recht om hun lot in eigen handen te nemen, en dient er onafhankelijkheid te worden bepleit van de vakbonden, die op zijn zachtst uitgedrukt in het verleden uiting hebben gegeven van zeer weinig combattiviteit terzake. Net zoals tijdens de Jongerenmars eist nu de Werklozenvakbond voor eenieder die niet leeft van een arbeidsinkomen een minimumuitkering van 19.000BF per maand. Deze geldsom dient te worden gehaald waar het zich bevindt, en enige vorm van corporatisme t.a.v. de werkende bevolking is volstrekt uit den boze. Samen moeten wij ten strijde trekken tegen de gemeenschappelijke vijand nl. het kapitalisme, en eenmaal de Werklozenvakbond terdege op zijn poten staat - begin september wordt de oprichting officieel bekendgemaakt - zal men wel degelijk oproepen de arbeidersstrijd in haar geheel kombattief te steunen.

Ondertussen legt de Werklozenvakbond eigen accenten vanuit de eigen onderdrukking. De werkloosheidsreglementering moet zo bv. volledig herzien worden en dit vanuit de akuele economische realiteit. Op dit ogenblik functioneert de RVA als een heuse politiedienst